

ЄРШОВ Леонід Давидович (18. 04. 1910, с. Богодарівка, нині Новодарівка Гуляйпільського району Запорізької обл. — 02. 02. 2010, Ізраїль) — матеріалознавець. Доктор технічних наук (1963), професор (1966). Закін. Пн.-Кавказ. хім.-технол. інститут (м. Новочеркаськ, РФ;

1932). Працював 1932–34, 1935–41, 1942–43 у ВНДІ цементів (Москва; 1942–43 — у м. Вольськ Саратов. обл., РФ); 1934–35 — на Ленінгр. цемент. заводі ім. Воровського (нині С.-Петербург); 1941–42 — на Вольському цемент. заводі «Червоний Жовтень». 1943–47 — заступник директора з навч.-наук. роботи Київ. інституту силікатів; 1947–57 — зав. лаб. в'язучих матеріалів Центр. НДІ буд. матеріалів; 1957–73 — зав. лаб. місц. в'язучих і автоклав. силікат. матеріалів НДПКІ буд. матеріалів і виробів (обидва — Київ). Виїхав у Ізраїль. Розробляв і вдосконалював технології виробництва цементів.

Основні праці

Мелене вапно в будівництві. К.; Л., 1951 (співавтор); Виробництво цементно-піщаної черепиці. К., 1954; Быстротвердеющие цементы. К., 1956; Вяжущие материалы и изделия на основе вибропомолы. К., 1957 (співавтор); Справочник по строительным материалам и изделиям. К., 1966 (співавтор).

Ю. М. Черв'яков

Бібліографічний опис:

Єршов Леонід Давидович / Ю. М. Черв'яков // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2009. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-20101>. — Останнє поновлення : 2016.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).